

ske sikkert til syvende og sidst ender med, hvad man ogsaa endte med 1894, et Kompromis. Men jeg har dog det Indtryk af de Forhandlinger, der er førte her, at man denne Gang er langt nærmere hinanden, idet man virkelig ønsker, at vor Vildtbestand bliver bevaret, at man i det hele taget ønsker, at den Jagt, der føres paa Dyr og Fugle, skal ske paa den mest hensynsfulde Maade, og at man er enig om at ville bevare i saa høj Grad som muligt de forskellige Dyrearter, vi hidtil har haft, og som vi ikke paa nogen Maade ønsker helt at udrydde. At der saa er andre Ting, som det paa en eller anden Maade kan være vanskeligt at blive enig om, er muligt, men jeg har det Indtryk af disse Forhandlinger, at der hos samtlige de Talere, der har haft Ordet her, er et stille Ønske om, at man virkelig maa kunne blive færdig med dette Lovforslag i denne Samling. Og det vilde være særdeles ønskeligt, om dette kunde naas ved Resignation fra de forskellige Sider, saa at vi kunde faa gjort det Fremskridt, som ligger i det her foreliggende Lovforslag, og som i høj Grad vilde bidrage til at frede disse Fugle og Dyr, som vi ønsker fredet, og ligeledes til at faa Jagten ind under Former, som ikke tilføjer disse Dyr mere Smerte end i allerhøjeste Grad nødvendigt. Jeg takker, som sagt, for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet, og haaber endnu paa, at vi kan opnaa Enighed om det i denne Samling.

Kofoed: Der er af et Par ærede Medlemmer, nemlig det ærede Medlem fra Præstø (E. Rasmussen) og det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen), gjort Bemærkninger om Sammensætningen af den saakaldte Kommission, der har udarbejdet det Forslag, vi her har til første Behandling i Dag, og der er blevet sagt om denne Kommissions Sammensætning, at den havde et meget akademisk Præg. Jeg maa nu sige, at selv Sammensætningen er jo en Følge af den Maade, hvorpaa dette Udvalg er kommet til Verden, det er absolut ikke vor Skyld, at Sammensætningen er blevet, som den er blevet, idet der fra vor Side gentagne Gange er blevet fremsat Ønske om, at de Erhverv, som i særlig Grad berørtes af Jagtloven,

maa blive repræsenteret paa en eller anden Maade, og at det kunde blive ordnet paa den Maade, at det Forslag, som udarbejdedes af dette snævrere Udvalg, gik videre til en virkelig Jagtlovs-kommission, sammensat saaledes, at saavel Landbruget som Fiskeriet fik Repræsentanter valgt ind i denne Kommission. Det har vi gentagne Gange overfor den højtærede Landbrugsminister fremsat Ønske om, og det har jeg ogsaa her i Rigsdagen haft Lejlighed til at fremsætte Ønske om. Naar det ikke er sket, er det ikke dette Udvalgs Skyld. Det har selvfølgelig arbejdet under de Forhold, som det var nedsat under, som Repræsentant for de Foreninger, der har nedsat det. Forsaavidt de fremsatte Bebrejdelser er rettet til Udvalget, maa jeg altsaa vise dem tilbage. I øvrigt tror jeg, at paa den Maade, hvorpaa Forholdet til sidst blev ordnet — saaledes at saavel Husmandsforeningerne som Landboforeningerne fik Lejlighed til at udtale sig om Forslaget, saaledes oplyst, som det var, og med Bemærkninger til alle Lovforslagets Paragraffer og med en samlet Fremstilling af Hovedpunkterne i Arbejdet —, var der ogsaa skabt et Grundlag for en Bearbejdelse af dette Forslag for disse Repræsentanter saavel for det større som det mellemstore og det mindre Landbrug. Og naar man fra begge disse Foreningers Side efter nogle Maaneders Arbejde med Forslaget afgav de Erklæringer, som er blevet afgivet fra Landboforeningernes Side om, at man kunde tiltræde Forslaget, naar Jagtprøven blev taget ud, og fra Husmandsforeningernes Side om, at man kunde tiltræde Forslaget, som det foreligger, mener jeg, at der er givet disse Erhvervs Udøvere Lejlighed til at udtale sig paa en saadan Maade, at man ikke har vist nogen som helst Mangel paa Hensyn overfor Landbrugets Organisationer. I øvrigt maa jeg sige, at den Forhandling, der har fundet Sted, særlig naar man sammenligner den med tidligere Jagtlovsdebatter, er for Venner af dette Forslag i høj Grad tilfredsstillende. Der har ikke her været den fuldstændige Disharmoni, som der var ved Forhandlingerne om Jagtloven af 1894, hvor man bogstavelig talt raabte i Øst og fik Svar i Vest. Udtalelserne her har væ-